

BROEDERLIJK DELEN

Kiezen voor liefde en rechtvaardigheid

Op zondag 26 maart en op zondag 9 april (Palmzondag) zullen de omhalingen in onze parochies in het teken staan van de projecten van Broederlijk Delen. Misschien ben je van oordeel dat jou bijdrage alleen maar een druppel is op een hete plaat. Niets is minder waar. Jouw bijdrage kan echt helpen om de projecten in Burkina Faso te helpen slagen en zo te zorg voor een betere en leefbare wereld. Namens zoveel mensen in de ontwikkelingslanden willen we jullie nu reeds van harte danken voor uw bijdrage.

Broederlijk Delen ontstond als een noodhulpactie. In de vastenperiode van 1961 riepen de Belgische bisschoppen de gelovigen op tot solidariteit met de noodlijdende bevolking in Congo. Na de onafhankelijkheid was in de Kasai een hongersnood uitgebroken. De kerkgangers werden uitgenodigd om hun vasten op een geëngageerde manier te beleven. Wat men uitspaarde door soberheid, kon men 'broederlijk delen' met de noodlijdende bevolking in onze vroegere kolonie. De respons was groot. Een nieuwe vastenbeleving kreeg gestalte. Het klassieke drieluik 'vasten als tijd van gebed, boete en werken van barmhartigheid' werd vervangen door het nieuwe trio 'tijd van bezinning, bekering en solidariteit'.

De band tussen solidariteit en versobering die toen werd gelegd, heeft Broederlijk Delen nooit meer losgelaten. Ook vandaag is de christelijke spiritualiteit het zingevingmodel van waaruit onze werking vertrekt. De grondtoon van de spiritualiteit van Broederlijk Delen bleef steeds dezelfde: vanuit het bijbelse visioen reflecteren op wat er in de wereld gebeurt, persoonlijke ommekeer (wat moet ik in mijn leven veranderen?) én concrete solidariteit met de armsten in de wereld. Vrij snel kreeg deze solidariteit een ruimere invulling. Persoonlijk engagement moet ook structureel en maatschappelijk vertaald worden om tot duurzame veranderingen te komen en tot een rechtvaardige wereld.

Laudato Si

De kerkelijke leer daarentegen zette het begrip 'rechtvaardigheid' steeds lager op de agenda. Onder Johannes Paulus II was dit te wijten aan zijn argwaan tegenover het communisme en ook tegenover de bevrijdingstheologie die heel sterk inzette op

maatschappelijke rechtvaardigheid. Onder Benedictus XVI lijkt de kerk zelfs te kiezen voor liefdadigheid als enige vorm van solidariteit.

Paus Franciscus draait de zaken opnieuw om. Het meest opvallende document in dit opzicht is zijn encycliek *Laudato Si*. Nieuw in vergelijking met *Populorum Progressio* is de verwijzing naar de ecologische crisis, waarvoor hij de mens verantwoordelijk acht. De ecologische uitdagingen worden in deze encycliek niet losgekoppeld van het denken rond sociale vraagstukken als wereldwijde armoede en uitsluiting. Meer zelfs, aspecten als zorg voor de natuur, rechtvaardigheid voor de armen, maatschappelijke

Nieuw project

Laudato Si daagt Broederlijk Delen uit om opnieuw na te denken over wat we onder ontwikkeling verstaan. Het gangbare ontwikkelingsdenken houdt onvoldoende tot geen rekening met de draagkracht van onze aarde en schaadt onze levensnoodzakelijke ecosystemen. Het sluit ook grote groepen mensen in de samenleving uit. Overal neemt de ongelijkheid tussen arm en rijk toe. Zo kunnen we niet meer verder.

Onze wereld heeft nood aan een nieuw maatschappelijk project. Dat vraagt om radicale keuzes, van ieder van ons maar ook van alle groepen, alle landen en de internationale gemeenschap. Kiezen we voor almaar meer, almaar groter? Of kiezen we voor een alternatieve reële vooruitgang: met minder energie maar meer warmte, met minder ongelijkheid maar meer solidariteit?

De grond van deze keuze is een debat over waarden. Een politiek en maatschappelijk debat waar de oproep klinkt om niet langer steeds dezelfde crisisrecepten uit de kast te halen. De hamvraag luidt: hoe kunnen we goed leven met zoveel verschillende volkeren op één planeet met beperkte draagkracht? Dat is de uitdaging waar we voor staan. Met Broederlijk Delen kiezen we om deze nieuwe manier van denken het uitgangspunt van ons handelen te maken. Om zo mee te bouwen aan een rechtvaardigere wereld met een duurzame toekomst voor iedereen.

Het 'goede leven' nemen we als richtsnoer en uitdaging om samen met anderen maatschappelijke verandering te realiseren in Europa, het Midden-Oosten, Azië, Afrika en Latijns-Amerika. Vanuit de overtuiging dat dit de enige manier is om werk te maken van een wereld met toekomst voor iedereen, ook voor de volgende generaties. Tot iedereen mee is! Vanuit de overtuiging ook dat we zo de kern van vasten als 'tijd van bezinning, ommekeer en solidariteit' blijven waarmaken.

Burkina Faso

Maak van elke druppel een geschenk.

Met een regenseizoen van vier maanden is het voor de boeren altijd al een uitdaging geweest om voldoende graan te produceren in Burkina Faso. Een tekort aan voedsel is dan ook een jaarlijks terugkomend probleem, vooral in het noorden van het land. De veranderingen in het klimaat maken de regenval bovendien wispelturiger en het regenseizoen nog korter. Hevige stortbuien zetten hele dorpen onder water en spoelen de vruchtbare grond weg. Terwijl daarna de droogte aanhoudt en de planten verwelken. De overheid doet niets om de lokale boeren vooruit te helpen. Het dwingt hen om zelf op zoek te gaan naar andere manieren om voedsel te produceren en geld te verdienen om hun gezin te onderhouden.

De partnerorganisaties van Broederlijk Delen werken aan een leefbare toekomst op het platteland in Burkina Faso. Ze ondersteunen de boeren in het uitbouwen van landbouwactiviteiten die extra inkomsten opleveren, ze geven vormingen zodat de boeren gefundeerde keuzes kunnen maken en ze lobbyen voor een beter beleid ten voordele van de kleine boeren. Het doel? De inkomsten van de boeren verhogen zodat ze meer kunnen doen dan overleven, zodat ze duurzame keuzes kunnen maken, zoals hun kinderen naar school sturen en gezond voedsel kopen.

Bart Verheyen met dank aan Broederlijk Delen